"JE MAINTIENDRAI"

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 31sten JANUARY, 1829. N. 5.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

WY Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal wy berust hebben in de voordragt van President en Leden van den Raad van Civile en Criminele Justitie alhier, volgens welke partyen die zich voor het Collegie van Kleine Zaken op dit eiland door gemagtigden willen laten vertegenwoordigen, zullen kunnen volstaan met daartoe onderhandsche procuratien, op zegel geschreven, aan hunne gemagtigden te verleenen, mits dat dusdanige procuratien zullen zyn ingerigt volgens het bepaalde model hetwelk hierby gevoegd wordt:

Zoo wordt de voormelde maatregel by deze tot algemeen narigt bekend gemaakt.

Gearresteerd op Curaçao den 22sten January 1829, het zestiende Jaar van Zyner Majesteits Regering.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao den 24sten daaropvolgende.

W. PRINCE, Sec.

Ondergeteekende verklaar by deze

magtig te maken om myne regtsvordering tegen

wegens

(of alle myne regtsvorderingen tegen

) voor het Collegie van Kleine Zaken waar te nemen en in geval van appel dezelve voor den Raad van Civile en Criminele Justitie te vervolgen, daarby verrigtende en nakomende al het gene tot het einde toe vereischt wordt, zoo en in dier voege als zelve tegenwoordig zynde, zoude kunnen of mogen doen; onder belofte van approbatie en ratificatie als naar regten.

Curaçao den

(De naamteekening van den magtgever.)

Curaçao den 26sten January 1829.

VAN wege het Collegie van Kleine Zaken alhier, wordt hierby bekend gemaakt dat, naar aanleiding van het 15de artikel des reglements voor de regtbanken van kleine zaken in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen bepaald is, dat, met uitzondering van dringende omstandigheden, de dag in de week tot de aangifte van actien welke voor het gemelde Collegie dienen moeten, zal zyn Woensdag en wel van 's morgens negen tot 's namiddags te twee ure, ter Algemeene Secretary.

De Secretaris by het Algemeen Bestuur,

W. PRINCE.

Den 16den January 1829.

NAAR AMSTERDAM,

Zal op den 7den February aanstaande vertrekken de snel zeilende Brik

MARIA & JACOBA,
Kapitein J. J. BART.

Voor Vracht en Passagie vervoege men zich ten Pakhuize van J. J. POOL, of by den Kapitein aan boord.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 30sten January 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 15½ Oncen voor 25 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 9den January 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen der Vleesch voor de loopende maand January zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 40 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 30 Centen per pond.

Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 23 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

AL de genen die vermenen mogten iets te vorderen te hebben van of verschuldigd te zyn aan de Nederlandsche Brik Maria & Jacoba, Kapt. J. J. Bart, worden by deze verzocht hunne pretentien in te leveren of te komen voldoen vóór of uiterlyk den 4den February aanstaande; zullende na dien tyd geene reclames hoegenaamd aangenomen en tegen de verschuldigden in regten worden geageerd.

J. J. POOL.

Den 29sten January 1829.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende maakt aan het geëerde publiek en byzonder aan zyne vrienden bekend, dat hy de Apotheek van Mejufvrouw Deweduwe D. de Graaff gekocht heeft en zyne Nieuwe Apotheek met vele versche Medicynen voorzien en in hetzelfde lokaal gevestigd heeft. Hy verzekert zyne begunstigers van eene prompte bediening, en beveel zich in hunne voortdurende gunst.

C. W. ZEPPENFELDT.

Den 29sten January 1829.

Uittreksel uit eenen brief gedagteekend Maracaybo, den 28 December 1828.

"Te vier ure in den morgenstond van Vrydag den 26 dezer, werd deze stad door eene dier verschrikkelyke aardbevingen bezocht, waaraan de geheele vaste kust van Zuid Amerika zoo onderworpen is, en welke reeds zoo vele harer steden omgekeerd, en landstreken in woestynen veranderd hebben. Sedert myn byna vyfjarig verblyf op deze kust, heb ik herhaalde malen die verschrikkelyke stuiptrekkingen der natuur bygewoond en ondervonden, doch deze laatste van eergisteren, overtreft alles, wat ik immer te voren van dien aard bespeurd heb. Op dien morgen lag ik in eenen diepen en aangenamen slaap gewikkeld, toen de hevige en elkander spoedig opvolgende schokken my verschrikt deden ontwaken. In het eerst kon ik niet beseffen wat wezenlyk aan den slag was, toen ik, noch half in slaap zynde, het vreesverwekkend gedruisch hoorde en ik met geweld wakker geschommeld werd; doch weldra overtuigden my eenige geweldige schokken en de schudding van alles wat in myn slaapvertrek stond, dat eene aardbeving de stoorster myner zoete rust was. Ik stond niet lang in beraad wat aantevangen, doch sprong het bed uit, liep over den waggelenden vloer naar de buiten deur, opende dezelve, en kon vryer ademen, toen ik my, ofschoon slechts met myne nachtkleederen aan en blootsvoeten, in het midden der straat, en voor zoo verre buiten gevaar bevond. Myn denkvermogen was zoo aandachtelyk op de uitwerkselen van dat ontzettende natuur verschynsel gevestigd, dat ik maar eerst, na eenige minuten in de straat gestaan te hebben, door de luide gebeden der knielende menigte welke my omringde, als uit eenen droom ontwaakte. De schokken waren zoo hevig dat ik myne oogen op de gebouwen gevestigd hield, in de verwachting van dezelve elk oogenblik in puinhoopen te zien nederstorten. Dan, de behoedende hand der Voorzienigheid deed de worsteling der ruwe natuurkrachten in het hart der aarde bedaren, en bevryde ons weder van het gevaar waarmede wy bedreigd werden. De aardbeving hield allengskens op, zoo dat men het wagen kon, om zich met een bevreesd hart weder onder de gekraakte daken der huizen te begeven.— De meeste gebouwen der stad zyn door de schokken zwaar beschadigd, en vele derzelven zoo erg, dat nog slechts eenige schudding genoeg zouden geweest zyn om dezelven omver te werpen. Aan het huis dat wy bewonen, is ook vele schade toegebragt; de muren zyn op verscheidene plaatsen zoodanig gespleten, dat men byna de vingers er door steken kan. Met zeker weten heeft niemand echter in deze stad, dank het sterke en hechte zamenstel der huizen, het leven er by verloren, ofschoon verscheidene muren ingestort zyn. Na dat de eerste hevige schokken bedaard waren, bleef men echter, tot te elf ure des voormiddags van dien dag, by tusschenpozen ligte trillingen der aarde gewaar worden, zoo dat de inwoners der stad, dien geheelen dag, en den daaropvolgenden nacht in de grootste onrust bleven, en elk zich digt by de straat deur ophield, om wanneer de schokken heviger wierden, zich naar buiten te begeven en het gevaar te vermyden van onder de puinhoopen verpletterd te worden. Wy hebben als nog geene tyding van de binnenlanden, na die aardbeving, ontvangen; doch men behoeft geenszins te twyfelen, dat dezelve in sommige plaatsen verwoesting aangerigt, en dat eene uitbarsting van een der veelvuldige binnenlandsche vulkanen dezelve voortgebragt heeft. Hoe vaak, wordt zoo wel natuur als burger staat in dit schoon en heerlyk, doch ongelukkig land bewogen en met vernieling bedreigt. Deze bespiegeling voert myne gedachte naar ons klein doch geliefkoosd eiland Curaçao, en doet my de voordeelen en onschatbare waarde van die ongestoorde rust, veiligheid, eensgezind en tevredenheid, welke op die kleine rots als het ware hare zetels gevestigd hebben, op den waren prys stellen. Hoe verschillend zyn de tooneelen in dit land! Aardbevingen en andere verschrikkelyke natuurverschynsels doen de oppervlakte der aarde met geweld bewegen; steden en dorpen, ja het werk van eeuwen lang, wordt in een oogenblik in puinhoopen gelegd en duizenden onzer natuurgenooten onder dezelve vernield. Nog al, binnenlandsche verdeeldheden, volksbewegingen en burger oorlogen, ontrusten en verdelgen de inwoners van dit uitgestrekte Continent, terwyl daarentegen de kleine bevolking van het op eenen kleinen afstand tegen over hetzelve liggend eiland, in de genieting der genoegens van een vreedzaam en maatschappelyk leven en onder de bescherming van een edel, weldadig en regtvaardig gouvernement, zich zoo gelukkig en tevreden acht.— Het is waar, Curaçao heeft dikwerf tegen de wispelturige luimen der natuur te worstelen; de wolken ontlasten zich aldaar veel minder dan op deze vruchtbare kust, zoo dat het verzengde aardryk somtyds slechts schrale oogsten voortbrengt en den onvermoeiden landman weinig vruchten van zynen arbeid trekt; dan hoe gering zyn die ontberingen en nadeelen in vergelyking met die verschrikkelykheden en verwoestingen welke ik zoo even aangehaald heb, en die aan dit land eigen zyn; inderdaad, zeer weinig wegen de vruchtbaarheid en rykdommen van Columbia's aardryk op, met het maatschappelyk geluk en de ongestoorde rust van Curaçao's deugdzame en vredelievende inwoners."

Het navolgende decreet van het Gouvernement van Columbia, is ons van wege den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie behandigd om hierin geplaatst te worden.

TRANSLAAT.

Simon Bolivar, Bevrÿder President van de Republiek van Columbia, &c. &c. &c.

In aanmerking nemende :

1. Dat alhoewel het Gouvernement van Columbia, door het regt dat elk Gouvernement bezit, om alles binnen bereik van hetzelve in het werk te stellen, ten einde aan deszelfs vÿand de middelen te ontnemen om oorlog tegen hetzelve te voeren, zoude kunnen blÿven volharden, in het plegen van vÿandelÿkheden tegen den koophandel van Spanje, hetzelve echter aan de wereld een bewÿs willende geven van deszelfs edelmoedigheid, en dat de begeerte van hetzelve eeniglÿk is, dat men de regtvaardigheid van deszelfs zaak erkenne.—en

2. Dat het te hopen is, dat het Spaansch Gouvernement, overtuigd van de opregte meening van het Gouvernement van Columbia en kennende de ware belangen van deszelfs natie, besluiten zal de groote voordeelen te verkrÿgen, welke anderen door middel van eene wederkerige commercie met Colombia genieten.

Gehoord den Raad van Ministers·

Decreteert :

Art. 1. Dat het Decreet uitgevaardigd door de uitvoerende magt de dato 20sten January 1823, waarbÿ van onzen handel wordt uitgesloten de voortbrengsels en fabrikaten van de Spaansche natie, in allen deele zal zÿn vernietigd.

Art. 2. Dat ten gevolge van deze revocatie, de producten, [illegible] en manufacturen van de Spaansche natie en hare kolonien, in en tot den handel van en met deze Republiek zullen toegelaten worden, terstond na de afkondiging van dit decreet ; mits dat de invoer daarvan geschiede in neutrale vaartuigen, navigerende ingevolge de wetten van de natien waartoe zÿ behooren, zonder dat eenig Spanjaard aan boord zÿ, noch als eigenaar, noch als supercargo ; wordende bÿ dit decreet eeniglÿk uitgesloten, de goederen door het Gouvernement gepreviligeerd (Estancados) en alle andere producten en Manufacturen, waarvan de invoer bÿ de vigerende wetten en besluiten, aan bevriende en neutrale natien verboden zÿn.

Art. 3. Dat bÿaldien Spanje te eeniger tÿd deszelfs haven voor den handel van Columbia open stelt en den invoer in dezelve van de voortbrengselen en manufacturen van ons grondgebied in Columbiaansche vaartuigen toelaat, het Gouvernement ten opzigte van die natie wederkeerig zal handelen. Laat dit, gedrukt, afgekondigd en in omloop gebragt worden, daar en waar zulks behoort, door het Ministerie van Staat voor het departement van Finantien, hetwelk belast wordt met de uitvoering van dit tegenwoordig decreet.

Gegeven te Bogota den 18den November 1128.

(w. g.) SIMON BOLIVAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie de Bevrÿder President,

De Minister, Secretaris van Staat voor het departement van Finantien,

(w. g.) NICOLAS M. TANCO.

Voor eensluidend afschrift,

De Consul der Nederlanden te Maracaybo,

(w. g.) EDW. BROOKE PENNY.

Vertaald door mÿ,

M. RICARDO,

Gouv. Trans. en Intr.

Post Kantoor den 26sten January 1829.

HET wordt hierbÿ bekend gemaakt dat er een Brievenzak zal worden opgemaakt om naar Amsterdam verzonden te worden met de Nederlandsche Brik Maria & Jacoba, gevoerd door Schipper J. J. Bart, en dat dezelve Brievenzak op den 7den February aanstaande des morgens te acht ure zal worden gesloten.

A. HELLMUND,
Belast met de post directie.

, *GETROUWD.*

N. H. MUYSKEN,
EN
J. H. VAN SCHNAFSKI.

Curaçao den 28sten January 1829.

TE KOOP

Bÿ AUGUST MULLER, nieuwe Tuinboontjes en, Doperwten, beste Thee, zeer fÿn Zwart, Blaauw en Groen Laken en half Laken, &c.

Gedrukt en te bekomen ter Drukkerÿ alhier,

HET REGLEMENT
VOOR DE
REGTBANKEN
VAN KLEINE ZAKEN
IN DE
Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JANUARY

26.	golet Iliët, Jones,	Aruba
	—— Gen. van den Bosch, La Roche,	Maracaybo
	—— Columbus, Barker,	Providence
	faluche Maria, Albertin,	Puerto Cabello
	golet Del Carmen, Schotborgh,	Coro
28.	—— Esther La Reyna, Jacobé,	dito
	—— Dorothea, Evertsz,	Aruba
29.	—— Louisa, Ecija,	Porto Rico
	bark Dandy, Laclé,	Isla d'Aves

UITGEKLAARD—JANUARY

24.	brik Borgella, Pontilius,
	golet Cock, Arena,
26.	brik Triton, Webber,
27.	bark Maria Manuela, Fernandez,
	golet Gen. van den Bosch, La Roche,
	—— Mathilda, Bricha,
	[illegible]
30.	[illegible]
	—— Mary, Palm,

Z. M. fregat Sumatra, gekommandeerd door den kapitein Lucas, en Z. M. Brik Kourier, gekommandeerd door den kapitein luitenant van der Straten, zÿn verleden Zaturdag naar de Rocas Eilanden ter opsporing van eenige roovers vaartuigen vertrokken en op Donderdag weder binnen deze haven aangekomen.

PERU.

PROCLAMATIE.

De burger Joseph de Lamar, President der Republiek aan de Peruanen.

Burgers!—De billÿke verontwaardiging welke de Proclamatie van den Generaal Bolivar opgewekt heeft, en den dringenden wensch om optetrekken ten einde aan zÿne vermetele uitdaging te beantwoorden, schÿnen, buiten verwachting, mÿne gezondheid te doen herstellen.

Vóór dat hÿ het grondgebied aanvalt, onderneemt hÿ om een kleinood aanteranden, dat wÿ even als het vaderland en meer dan het leven beminnen—namelÿk de eer.—Verschrikkelÿk, verfoeÿelÿk zÿn de oorlogen tusschen broeders ; dan, wat moeten wÿ aanvangen wanneer de gewonde vaderlandsliefde en het gekrenkte punt van eer ons de wapenen omgorden?

Reeds lang had men de onbillÿke aanranding besloten en zocht eeniglÿk naar eene gelegenheid om dezelve te volbrengen ; thans heeft men dezelve erlangt.—De schaamteloosste onbezonnenheid, de hoon en beledigingen, maken de voorhoede uit des legers, waarmede men ons bedreigt.

Men bestempelt ons met den naam van aanranders, men beschuldigt ons voor het oog der beschaafde wereld, en in tegenwoordigheid van onze tÿdgenooten en der getuigen van onzen voorspoed, waagt men het om ons als *verraders* aftemalen. Een verrader is hÿ die heiligelÿk belooft heeft om ons verloste vaderland te beschermen, ten einde ons uit hetzelve te verjagen.—Een verrader hÿ die de wetten met de voeten treedt en de opregtheid der volken bespot, terwÿl hÿ hunne souvereiniteit overweldigt. Een verrader hÿ die met de hulp zÿn zwaards de volken dwingt om de belÿdenis van zÿne staatkundige trouw aantenemen, en welke de verfoeijing van Amerika en de schande van Europa opwekt! En heeft Peru verraderlÿk gehandeld?—

Voor mÿ zelven en als de tolk van het nationaal gevoel, verklaar ik voor het heelal, dat de hand verraderlÿk is, die tegen ons zulke hevige beledigingen geschreven heeft; en dat de lippen waaruit zÿ gevloeid zÿn, schaamtelooze onwaarheden geuit hebben.

Dat de onpartÿdige mannen oordeelen, aan welke zÿde het verraad rust.

Het gouvernement ziet de Republiek door eenen tweeden aanval bedreigt. Het hoogvaardig opperhoofd der nieuwe natie van het Hooge Peru, met medewerking van hem die hetzelve verraderlÿk zÿn kind noemt*, heeft het veerkrachtige van zÿne aangenomene afschuwelÿke staatkunde naar het zuiden gekeerd, en nadert met overÿling, gewapender hand, om zÿne eigenzinnige oogmerken ten uitvoer te brengen.—Ten noorden gebiedt de Generaal Bolivar om een leger op de been te brengen, de grenzen te bezetten, en wil zelfs de elementen in gereedheid hebben om ons weder ten onder te brengen. En wanneer het gouvernement de storm ziet naderen, wanneer het de bloedige en vernielende bevelen weet, welke in het verborgen aan de opperhoofden zÿn medegedeeld, wanneer het met de genomene maatregelen ter vernieling van Peru bekend is, wanneer het de strikken en zamenweefsels voor zich gespannen ziet, zoude het dan redelÿk zÿn om in eene schuldige achteloosheid te blÿven rusten? Verdient het de beschuldiging van verraad om dat het niet gedoogt bedrogen en verrast te worden? Dan, wat behoeft men zich daarover te verwonderen, daar de Generaal Bolivar de namen der zaken volgens zÿne belangen veranderd heeft!! Het despotismus noemt hÿ een vast en hecht Gouvernement. Wanhopige volken, muitelingen. De zuchten der onderdrukten, regeringloosheid. Slaafsche onderwerping, [illegible]. De uitbre[illegible], [illegible]. Het natuurlÿk regt, de uitoefening van geweld. Het willekeurig gebruik van magt, orde ; en zÿne luimen, wetten. Wat verwondert men zich dus, dat hÿ ook onze voorzorg en pogingen om de ellende der onverzoenlÿke wraakzucht van eenen eerzuchtigen, welke ons bedreigt, van ons aftewereu, ook verraderÿ noemt.

Hÿ noemt ook overtreding en verraderÿ, de hulp welke wÿ aan de nieuwe Republiek verleend hebben, (die zich reeds over zÿnen naam schaamt) om het ÿzeren juk te verbreken waaronder zÿ zucht.—Doch niemand kan het ontkennen, dat onze troepen, die geplaatst waren om dat geene gade te slaan, hetwelk men het "observatie leger" of liever de gezondheid's lÿn *(cordon sanitario)* der grensscheiding noemde, eeniglÿk aangerukt hebben, op de beden van alle punten van het Hooge Peru, die hen als bevrÿders te hulp riepen ; doch niet in de verkeerde meening welke sedert eenige jaren dit woord ontheiligd hebben, zÿ die hunnen roem stellen in de slavernÿ van volken. Ons leger en den verdienstelÿken generaal die over hetzelve het bevel voerde, hebben hunnen pligt volbragt. Zÿ trokken binnen dat ongelukkig land en schonken het weder zÿne vrÿheid ; ten spÿt des wederstands en der werktuigen van deszelfs beheerschers. Onze troepen verwÿderden zich daarop, op dat het volk vrÿelÿk die wetten konde aannemen, welke voor hetzelve het geschikste waren. Indien een zoo edel gedrag de eerlooze naam van overtreding en verraad verdient, wat blÿft dan over voor dat van hem, die van de Oronoko af tot bÿ de Pilcomayo† toe, geen hand breed gronds met zÿne voeten gedrukt heeft, zonder het te verwoesten en onder zÿne heerschappÿ te stellen? Voor hem, die eeniglÿk met verkleefdheid getrouw gebleven is aan dat onwillekeurig geroep van zÿn geweten waarmede hÿ eens, en voor dat hÿ het herroepen kon, zich zel-

---

* Bolivar noemt de Boliviaansche Republiek zÿne dochter.

† Eene rivier in Buenos Ayres, die in de Andes, digt bÿ Potosi, ontspringt, naar het zuid oosten loopt, en zich in de Paraguaÿ, beneden de stad van Assumpcion, na eenen loop van omtrent 900 Engelsche mÿlen ontlast.

ven verklaard heeft, als "eenen gevaarlÿken burger voor den staat, welks bestaan, eene eeuwigdurende bedreiging voor de Republiek is."

Peruanen!—Gÿlieden hebt uwe waardigheid gehandhaafd, door dat verdichte, onwettige en zonderlinge stelsel te vernietigen, waaronder gÿ vernedert waart! Gÿ hebt uwe onafhankelÿkheid hernomen en dat instrument‡ verbroken, betwelk uwe slavernÿ in zich bevatten zoude en de loopbaan kroonen van den wetgevenden krÿgsman. Houdt steeds voor oogen die groote en heilige daden van den nationalen wil. Er kan geen vrede met tirannen bestaan; noch trouw in hunne beloften; de bajonetten zyn hunne wetten; en er bestaat geene zekerheid, dan door hun van de aarde te verdelgen, welke zÿ onderdrukken en met rouw en droefheid bedekken.

Medeburgers!—Dat wÿ eerder met roem sterven dan in schande leven. Onwaardig zÿn zÿ de naam van Peruanen, de liefde hunner landgenooten en de bescherming der wetten, zÿ die onversebillig over den strÿd der Republiek, aan haar hunne hulpe ontzeggen, en wreedelyk die opofferingen weigeren, welke zÿ het regt heeft van elk harer kinderen te vorderen.

Soldaten! Geliefde Wapenbroeders! onwankelbare steunpilaren der onafhankelÿkheid! aanUben ik de waardigheid verschuldigd, waarmede mÿ het vaderland vereerd heeft. De onafhankelÿkheid, die troosten de Godheid en weldoenster der menschen, roept ons heden om haar te verdedigen en te wreken. Haasten wÿ ons om haar met onze armen te omringen en daarmede eenen ondoordringbaren muur te vormen. Haasten wÿ ons tot eene gemakkelÿke en eervolle overwinning. De dapperen van Columbia zÿn met ons; zÿ die den strÿd der onafhankelÿkheid en vrÿheid gewonnen, die deze heilige regten der volken met hunne zwaarden beschermd hebben, en die, getrouw aan de inspraak van hun geweten, de heilige eeden niet verbroken hebben, welke zÿ voor den hemel en aarde afgelegd hebben. Zy die de tirannÿ dienen, zÿn geene soldaten, noch dapperen, noch Columbianen.

Vrienden!—Dat wÿ ten strÿde vliegen, welke wy, ter eere der [illegible] trachten te vermÿden, doch [illegible] denwelken wÿ door de vermetelheid van den vÿand en door onze konstitutie en wetten geroepen worden. De soldaten der Republiek brengen met zich de zegepraal der rede en der onwederstaanbare dapperheid waarmede zÿ bezield zÿn, en die het geluk verdubbelen. Bewÿst dus als immer, dat gÿ waardig zÿt om de zaak der geregtigheid en eer staande te houden. Ja! wÿ zullen de bevlekte roem der Republikeinsche wapenen weder herstellen; wÿ zullen het heelal bewÿzen en den onredelÿken vÿand doen gevoelen, dat de deugd de ziel van ons leger is, dat zÿ niet dorstig zÿn naar overwinningen, welke die bevruchte benden kenmerkt, die naar eene valsche en verfoeyelÿke heldhaftigheid streven, en duizenden van slagtoffers aan hunne toomelooze eerzucht ten prooi geven.

Lima den 30sten Augustus 1828.

(get.) JOSEPH DE LAMAR.

De *Allgemeine Zeitung* bevat, onder het opschrift van Londen, het volgende stuk:

"Op hetzelfde oogenblik, dat onze Admiraal *Codrington* met zÿnen wapenbroeder *deRigny*, in naam van GrootBrittanje en Frankrÿk, en voor het oog der geheele deelnemende Kristenheid, de Vloten van den Sultan en zÿnen Pacha te Navarino in bedwang houden, sleept een Oorlogs-Vaartuig van een anderen Stadhouder der Porte, (eene korvet van Tripoli) eenen ongewapenden Duitschen koopvaarder (de *Flora*, van Oporto naar Hamburg bestemd,) in de haven van het Kristelÿke Engelsche Gibraltar binnen, en wacht aldaar, onder bescherming van het Engelsch geschut, op een gunstig oogenblik, om zÿne buit in veiligheid te brengen. Terwÿl wÿ Engelschen, in vromen ÿver, de geheele wereld met godgeleerde traktaatjes overstroomen, en voor der zielen zaligheid van het geheele menschelÿk geslacht werkzaam zÿn, blÿft elk Engelschman ongevoelig bÿ het vernemen van zulk eene schanddaad. Noch de regering, noch bÿzondere personen, trekken zich iets van dien aard aan, en het schÿnt zoo te moeten gesteld blyven, dat de kleine Staten hunnen handel nooit veilig zullen kunnen voortzetten, daar hunne vlaggen door de zeeroovers ongestraft mogen geschonden worden.

"Toetsen wÿ deze handelwÿze aan de beginselen, die, door het jongste drievoudig verbond der Mogendheden, geheiligd en algemeen verkondigd zÿn geworden, dan kan zÿ als de bÿtendste satire op onzen tÿd beschouwd worden. De Kristenheid belegert, in het belang van een vreemd volk, de Turksche haven Navarino—en een onschuldige Duitsche koopvaarder, wiens Regering zich nimmer eene belediging jegens anderen veroorloofde, wordt door een Turksch Tripolitaansche zeeroover, in eene Kristelÿke haven opgebragt, om van daar naar deszelfs roofnest gevoerd te worden.

"Geen Engelsch Dagblad heeft tot nog toe van deze schanddaad gewag gemaakt, en wie ook zoude voor het oog der wereld zÿne eigene schande openbaar maken. En dan roept men nog telkens, met pralende zelfsverheffing uit: "*Wÿ staan aan het hoofd der beschaving!*"

"Doch wÿ willen hopen, dat de Staten van minderen rang, zoo lang met hunne vertoogen tegen de zeerooverÿen dier Plunderuesten zullen volhouden, tot dat eene groote zeemagt, uit waarlÿk kristelÿke beginselen, eindelÿk ook hunne belangen eens behartigen zal. De algemeene geest der Europesche volken heeft op de tegenwoordige wending der Grieksche zaken een' zoo grooten invloed gehad;—zoude dan de vernietiging dier roofnesten, of de bescherming der zwakkere volken tegen dezelve, eene zaak van minder aanbelang zÿn!"

‡ De Konstitutie van Bolivia.

In the Dutch schooner Generaal van den Bosch, lately arrived in this port from Maracaybo, came as passengers Colonels Concha and Toscano, Members of the Grand Convention. This title no doubt has been considered by the Dictator as a crime, when he has banished these two individuals, without a previous trial, from the territory of Colombia.

COLOMBIA.

Letters have been received from Bogota, via Maracaybo, up to the 23d of December and we have been favoured with a copy of one of them, which we now insert.

Bogota, 23d December 1828.

My dear countrymen and friend,

I wish I could write as fully as I desire, in order to make you perfectly acquainted with the political state of the four Departments of Cundinamarca, Cauca, Quito, and Guayaquil; however it is utterly impossible to fulfil my wishes, and you must therefore be contented with what I now write. Many of the things that I am going to inform you of, have already been inserted in the Government Gazette, and to it I refer you in part.

After General Santander was sentenced to death by the perjured and vile Urdaneta, the Dictator conceived it to be prudent, to consult this sentence with the Council of State. This body gave it as their opinion that the sentence of death should be changed into banishment from Colombia, with many other small items not worth mentioning here. You must now form your opinion whether this is an equivalent to the pain of death, and by making a comparison with the mutation of the one, made by the same body, on Florentino Gonzales, from death to solitary confinement in a dungeon for ten years, must naturally conclude that fear on one side and the want of constitution and laws on the other, have guided the judges in the perpatration of such downrigt absurdities.

The greatest part of the regular troops that were situated in this capital and its environs, left us on their way to the South, previous to its being known here, that General Flores had been defeated by the Peruvian army, under the orders of Generals Lamar and Gamarra. The Peruvian army is composed of 15 thousand men, and Flores was only left with 900 men after the battle that he lost, and with them he is now retreating in confusion towards the centre of the Republic. The troops that left this city had halted at Popayan, and it was at that precise time that Colonels Obando and Lopez Valdez, had taken up arms to defeat the liberty of the country, which these auxiliary troops were cruelly abusing. Every person capable of taking up arms, placed himself under the banner of the liberal army, and their chiefs then, presented battle to General Mosquera and his servile troops, at a place called Laderas, not far from Popayan. The battle takes place, the servile troops are defeated, most of them capitulated and immediately joined the division of Obando, swearing to defend the liberty of the country, and declaring nul the oath that they had been forced previously to take, in favour of the Dictator. Mosquera flew with a few troops previous to the capitulation.

When the news of this defeat reached this city, the Dictator and his followers were much exasperated. He immediately ordered that the troops he had called from Venezuela, for the campain against the Peruvians, should accelerate their march, sending General Justo Briceño for that purpose to Merida and Truxillo, and at the same time ordered General Cordova who was already on its way hither from Carthagena to proceed with the few troops that remained in this capital, to prevent the progress of the insurrection. The liberal army had by this time advanced to la Seiba, six days march on this side of Popayan, and it appears that the vanguard of General Cordova's division had a skirmish with the other vanguard, in which the liberals lost eighteen men. Cordova it seems got elated with this small triumph, and without waiting for reinforcements attacked, as it is said, Obando's division on the 14th inst., and got a complete defeat.—This information had this moment been received and General Bolivar has in virtue of it, resolved upon starting himself for the army, on the 28th.

When the battle of the 14th had already taken place at la Seiba, colonel Obando had marched with 200 men upon Juananbù with the intention of proceeding as far as Pastos if it was possible, and attacking General Flores, who after the defeat he had sustained from General Lamar, was retreating towards the capital. Obando's division would be reinforced on his way to Juananbù. The command of the main force of the liberals at la Seiba, was given to Colonel Eusebio Borrero, who had joined them before the battle with all the troops he had under him, and Colonel Lopez Valdez acted, as second in command. The most respectable of the inhabitants of Popayan and all the other towns, through which Obando had passed, have declared themselves in the most solemn manner, in favour of the restablishment of the Constitution, and have proceeded to other towns to exhort them to declare themselves in like manner, in favour of the rights of man and against the tirany that oppresses them.

The inhabitants of this city undecided, and full of fear are suffering much, and it is to be feared that they will recover their vigour and attempt something. The Intendent Herran, is much afraid of some revolt, as you will observe by his proclamation.

The city of Guayaquil was under the greatest distress on account of the vigorous blockade enforced by the Peruvians, but after the defeat that Flores has sustained, is now, doubtless free.

I remain

My dear Friend and fellowcitizen,

Your assured Friend.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, Dec. 27.

Havana.—A letter to the editors of the *Baltimore American*, from their correspondent at Havana, under date of 7th instant, says:—"Yesterday the British sloop of war Grasshopper brought in the Spanish Guineamen El Firme, with four hundred and eighty three slaves, captured off Dominique. By the treaty with England, these slaves must be farmed to masters for five years, and then (for bonds are given) they are to be emancipated. All, therefore, who are not by fraud continued in bondage, become a part of the most dangerous population of this Island; and they are really more wretched themselves, and more hurtful to the Spaniards, than if they were placed in absolute slavery. This is, therefore, a most mistaken humanity, if it were intended so, on the part of the British Government.—The Tuscan brig L'Eqriebeta arrived yesterday from Barcolona with 134 fine troops. The Spanish brig Amalia and cargo were given up to the captors without trial, at Key West, on the 4ht instant and will be sold immediately. No claim was put in by the Spaniards. The other prizes will doubtless share the same fate.

A letter from Rio Janeiro, of Oct. 30th, received at Baltimore, states, that it was expected the law to equalize the duties on imports at fifteen per cent, would go into operation in a few days. It adds—"The ratification of peace took place and was exchanged at Montevideo on the 4th instant, so that the war has at length ceased. The prisoners were set at liberty yesterday. Our [illegible] very discouraging, both for the [illegible] all descriptions, and for freights. We learn that all the Flour at Montevideo had been conveyed up to Buenos Ayres, and that one cargo that arrived there afterwards had brought $11, subject to expenses.

December 30.

Form a conversation with Capt. Masters, of the brig Marshall, from St. Barts, we are inclined to the belief that the Erie, sloop of war, in taking possession of the privateer Federal, did not violate the neutrality of that port. Capt. M. understood that the privateer, attempted to escape in the night, when the Erie slipped her cables, pursued and took her, whether inside or outside the harbor, he does not know. Gen. Harrison was on board the Erie at the time. Some goods, said to have been identified as plundered from a Boston vessel, were taken out of the privateer next day, and put in possession of the authorities of St. Barts.—

Brazil.—The editors of the *Baltimore American*, have been favoured with the annexed letter, dated Rio de Janeiro, 4th November 1828.

Our last respects were under date 13th ult. Since then, peace has been proclaimed, but it is not attended with the happy influence on our currency and market that was anticipated; nor have the markets on the La Plata escaped the usual effects of a change so sudden and so important, as that from war to peace. At Montevideo nothing will sell, and the residents of that place are anxious and uncertain about the state of things which may accompany the Gouchu Government, to be established under the treaty stipulations. At Buenos Ayres the peace found a large supply of goods and merchandise, 20 or 30 vessels passed up soon after the removal of the blockade, most of them with cargoes, 10,000 bls. of Flour went from Montevideo, and about 1000 pipes of Wine have gone hence. Our advices are not to send any thing to that quarter for some months. It will probably require a year before things get into a regular channel, and the heavy supply of imports which may be looked for during the next 6 or 8 months. will probably keep down prices and continue a plethoric state of markets that will prevent any good business there.

Consumption of Cotton in Great Britain.—A Liverpool paper of 1st Nov. gives the following table of imports of cotton into that port for the first ten months of 1827 and 1828. On a comparison of which there appears a decrease of cotton received from the United States the present year, up to the 1st Nov. of 193,123 bales; and an increase of those from other parts of the world, of 55,204 bales. On this statement the editor of the Evening Post, in his paper of Tuesday, takes occasion to make some remarks, in which he deplores the prospects of our Southern planters, as under the operation of the tariff, he apprehends there is danger of Great Britain supplying herself with cotton from other countries than the United States.

Nothing can be more deceptive than the arguments he seeks to draw from the above statement. A few words in reply to the Post, will set this matter in its true light. In the first place it will be remembered that the cotton crop of the United States, brought to market in 1827, was remarkably large, exceeding that of the present year by 235,688 bales, which of itself accounts for the decrease of our exports; to say nothing of the increased quantity consumed by our manufacturers. In the second place, the crop of cotton both in Brazil and Egypt, was understood to be quite short in 1827; of course as the crop has proved better this year in those countries, the quantity sent to England would be greater.

There is not in our opinion the smallest danger of England ever ceasing to be a market for our cotton, for the plain reason that she cannot supply herself elsewhere with the quantity required for her manufactures. Notwithstanding the short crop in the United States, we have supplied England this year with two thirds of the amount she consumes. When she refuses to take our cotton, she gives an immediate advantage to the manufacturers of France and other parts of Europe; to say nothing of our own manufacturers who already consumes about 200,000 bales.

From a Liverpool Paper of 1st. Nov. 1828.

Import of Cotton for the first ten months in each year.

From whence.	1828.	1827.
Savannah,	61,788	105,740
Charleston,	80,480	114,224
Northern ports,	62,630	140,117
New Orleans and Mobile,	103,424	200,764
United States, total,	367,722	560,845
Pernambuco,	47,055	32,530
Bahia,	21,087	21,912
Maranham,	56,873	28,250
Rio and Para,	1,519	1,942
Demarara, &c.	6,509	10,079
West Indies, &c.	4,940	7,443
Egypt,	24,604	13,787
Bombay, &c.	18,838	9,062
Calcutta,	887	4,103
Total from all parts of the world, except the United States.	184 312	129,108
Total Imports,	552,034	689,958

The above table shows a decrease of imports of Cotton from the United States (for ten months this year, compared with 1827,) of 193,123 bales, and an *increase* of do. from all other parts of the world of 55,204 bales. Total decrease of imports, 137,919.

WEST-INDIA GAMING HOUSES.

"The Shark is there and the Shark's prey,
The Spendthrift and the Leech
That sucks him."—*Cowper.*

St. Thomas.—I will, according to your desire, give you a description of one of the most destructive resorts that ever was devised by the malignant genius of Satan.—The Saloon of "Rouge et Noir," is one of the most famous among the numberless *gambling shops* of the West Indies. On entering the apartment, the imagination is stunned by the horror which bursts upon the eye—the terrific laugh of the winners, the hellish shrieks of the unfortunate, and the half suppressed moanings of the utterly desperate, give me an idea of an assemblage of demons celebrating some dreadful triumph over human misery. There is observed a Spanish Don whiskered and mustachioed like "ancient Pistol," and exhibiting the picture of avarice, revenge, and every wicked passion, fomenting in his bosom—near him is some stranger, fleeced of his last doubloon, and tortured with the pangs of unavailing repentance. A third group is formed of the lookers on who have formed most manful resolutions to resist the golden temptations around them, but who gradually yield to the irresistible fascinations of the piles of gold, so splendidly spread out on the long green tables. A marble covered sideboard is set off with a variety of delicious liquors, whose stimulating qualities are enhanced by some medicinal preparation, which "fires the young blood," and hurries the deluded victim to destruction.

A few evening ago, I was pacing through the saloon with a friend, who was an adept in all the mysteries of the gaming establishment; we had walked round the circuit tables, when our attention was arrested by the moans of some figure, stretched out on a sofa in a dark corner. The lucid gleam which now and then flashed from a lamp, on the features of this unfortunate, presented one of the most awful pictures of despair, that ever convulsed the human countenance. The ghastly paleness of his face was fearlessly contrasted by the jetty blackness of his locks, which was clustered about his brow. The sight was appalling—but we were fixed to the spot by the interest which the hapless victim excited.—We, at length, overcome by our feelings, walked away, and as we were turning down the dark steps which led to a solitary lane, we observed an object gliding by us in the greatest agitation. It was the wretched man whom he had just been contemplating. He stopped short, and exclaimed—"young gentlemen, if you will be ruled by my dreadful experience, never again enter that infernal door—I have this night lost the last particle of an immense fortune, and nothing now remains for me but death." There was something peculiarly impressive in the tones of his voice—

"Whose sound, though I should linger out
more years
Than wretch e'er told, can never leave my
ears."

He rushed in the darkest part of the long avenue, and soon afterwards the explosion of a pistol told us the *finale* of his tragic tale.—*Philadelphia Port Folio.*